

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**GENEL KURUL
KARAR**

HAKAN ÇİÇEK BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2021/27707
Karar Tarihi : 2/4/2026

Başkan : Kadir ÖZKAYA
Başkanvekili : Basri BAĞCI
Başkanvekili : İrfan FİDAN
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Recai AKYEL
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Yıldız SEFERİNOĞLU
Selahaddin MENTEŞ
Kenan YAŞAR
Muhterem İNCE
Yılmaz AKÇİL
Ömer ÇINAR
Raportör : Burak TOPALOĞLU
Başvurucu : Hakan ÇİÇEK
Vekili : Av. Ali Fatih ÇETİN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; tehlike hâli taşıyan tutuklu grubuna dâhil edilme üzerine getirilen kısıtlamaların uzun süredir devam etmesi ve belli aralıklarla denetlenmemesi nedeniyle özel hayata saygı hakkının, kişinin tehlikeli tutuklu hâli taşıyan tutuklular grubuna dâhil edilmesine ilişkin olarak ceza infaz kurumu idaresi tarafından verilen kararda kullanılan ifadeler nedeniyle masumiyet karinesinin ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 23/6/2021 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

4. Birinci Bölüm, başvurunun Genel Kurul tarafından incelenmesine karar vermiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ile eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde olaylar özetle şöyledir:

6. Başvurucu, anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme suçundan Sincan 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu) bireysel başvuru tarihi itibarıyla hükümlü olarak bulunmaktadır.

7. Ceza İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığı 5/6/2017 tarihinde başvurunun tehlikeli tutuklu hâli taşıyan tutuklular grubuna dâhil edilmesine karar vermiştir. Kararın gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

" ... PARALEL YAPI/FETÖ Terör Örgütü mensubu tutuklu ... Tutuklunun kurumumuza kabulünden bu güne kadar örgütlü olduğu, örgütünden ayrılmadığı ve örgütlü diğer tutuklular ile birlikte hareket ettiği,

Adı geçenin 15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirilen hain darbe girişimi olayının sanıklarından olduğu ve üst düzey örgüt yöneticisi konumunda yargılamasının devam ettiği,

Örgüt içerisindeki hiyerarşik konumlandırma ve tutuklunun cezaevine girmeden önceki görevi ve konumu göz önünde bulundurulduğunda diğer örgüt mensubu tutuklu ve hükümlülere talimat verebilecek durumda bulunduğu, devam eden Mahkeme süreçleri takip edildiğinde bir yerden talimat almışcasına tüm örgüt mensuplarının aynı ağızdan ortak ifade verme yönünde çaba içerisinde oldukları değerlendirilmiştir."

8. Ceza İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığı 3/8/2017 tarihinde başvurunun televizyon yayını olanaklarından yararlanma hakkının kısıtlanmasına karar vermiş, kararda 6/4/2006 tarihli ve 26131 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan mülga Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük'ün (Tüzük) 40. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (g) bendi gereği tehlikeli tutuklu statüsünde olan başvuru hakkında karar alındığını belirtmiştir.

9. Başvurucu 7/4/2021 tarihinde Ankara Batı 1. İnfaz Hâkimliği (İnfaz Hâkimliği) nezdinde, aldığı ve emanette tutulan radyonun kendisine verilmesini veya yeni bir radyo verilmesini talep etmiştir. İnfaz Hâkimliği başvurunun şikâyetinin kabulüne, başvurucuya istediği radyo teslim edilmeden önce tehlikeli tutukluluk statüsüne ilişkin kararın, daha sonra da televizyon yayınları olanaklarından yararlanma hakkını kısıtlayan kararın yeniden değerlendirilmesine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; Ceza İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının başvurunun tehlikeli tutuklu statüsüne alınmasına ilişkin kararında masumiyet karinesini zedeleyen ifadeler bulunduğunu, karara dayanak olan Tüzük'ün mülga olduğunu, kararın üzerinden dört yıl geçtiğini ve başvurunun durumunun yeniden değerlendirilmesini talep etme hakkı olduğunu ifade etmiştir.

10. Cumhuriyet savcısı karara itiraz etmiş; itirazında Ceza İnfaz Kurumunda merkezî yayın sistemiyle dört radyo kanalının tek kanaldan, belirli periyotlarla gün boyu yayınının yapıldığı, başvurunun Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanmasının üst

düzey yöneticisi olduğu, örgüt içindeki konumu, vasfı ve gerçekleştirdiği eylemlerin sabit görülerek 79 kez ağırlaştırılmış müebbet hapis ile 3.901 yıl 6 ay hapis cezasına hüküm verildiği belirtilmiştir. İtirazı inceleyen Ankara Batı 1. Ağır Ceza Mahkemesi itirazın kabulü ile usul ve kanuna aykırı bulunan İnfaz Hâkimliğinin 7/5/2021 tarihli kararının kaldırılmasına, başvurunun şikâyetinin reddine kesin olarak karar vermiş; kararın gerekçesinde Cumhuriyet savcısı tarafından sunulan gerekçelerin yerinde görüldüğünü açıklamıştır.

11. Başvurucu, nihai kararı 27/5/2021 tarihinde öğrenmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

12. İlgili hukuk için bkz. C. T. [GK], B. No: 2019/31177, 17/4/2025, §§ 16-40.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

13. Anayasa Mahkemesinin 2/4/2026 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Özel Hayata Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

14. Başvurucu; tehlike hâli taşıyan tutuklu statüsünün dört yıldır devam ettiğini, havalandırma ve radyo televizyon olanaklarının kısıtlandığını, yıllardır tek başına odada kaldığını ve idari kararlarla tecrit altında tutulduğunu iddia etmiştir. Şikâyet ve itiraz başvurularının gerekçesiz şekilde reddedildiğini, uzun süredir devam eden ve kötü muamele teşkil eden uygulama nedeniyle psikolojisinin bozulduğunu, ruhsal bütünlüğünün zarar gördüğünü belirterek adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

15. Bakanlık görüşünde, mevcut başvuruda başvurunun adil yargılanma hakkı kapsamında masumiyet karinesi ile gerekçeli karar hakkının ihlal edilip edilmediği konusunda yapılacak incelemede Anayasa ve mevzuat hükümleri doğrultusunda somut olayın kendine özgü koşullarının gözönüne alınması gerektiği bildirilmiştir.

2. Değerlendirme

16. Başvurucu; ceza infaz kurumu idaresince tehlikeli tutukluluk statüsüne alınmasından, bu kapsamda radyo ve televizyon kullanma hakkına getirilen kısıtlamalardan ve bu kısıtlamaların uzun süredir devam etmesinden şikâyet etmektedir. Başvurucunun ayrıca havalandırma saatlerine ve odada yalnız tutulmasına yönelik iddiaları da bulunmaktadır. Tehlikeli tutuklu statüsünün ne kadar süredir devam ettiği, bu statünün getirdiği kısıtlamaların kapsamı, kısıtlamalara ara verilip verilmediği ve belirli sürelerle gözden geçirilip geçirilmediği gibi hususlar, başvurunun ceza infaz kurumundaki tutulma koşullarına yönelik şikâyetlerinin bireysel başvuru kapsamında hangi temel hak ve özgürlük kapsamında inceleneceğinin tespitinde önemlidir. Tehlikeli tutukluluk statüsünün olması, başvurunun bu statüye alınmasına ve/veya tutulma koşullarının bazı yönlerine yönelik şikâyetlerinin doğrudan özel hayata saygı hakkı kapsamında incelenmesi zorunluluğunu doğurmaz. Dolayısıyla şikâyet edilen kısıtlamaların ortaya çıkardığı sonuçların etkisinin

düşük olması nedeniyle özel hayata saygı hakkının başvuruya uygulanabilir olmadığı durumlar olabileceği gibi şikâyet edilen kısıtlamaların başvuru üzerinde yarattığı etkilerin belirli bir ağırlık seviyesine ulaşması nedeniyle başvurunun kötü muamele yasağı kapsamında incelenmesinin gerektiği hâller de söz konusu olabilir.

17. Özel hayata saygı hakkı, sosyal bir hayat sürdürmeyi yani kişinin sosyal kimliğini geliştirme hakkı anlamında bir *özel hayatı ve bireyin kişiliğini geliştirmesi ve gerçekleştirmesini* de güvence altına almaktadır. Dolayısıyla sosyal ilişki kurmak ve geliştirmek üzere uygun imkânlardan yararlanma ve kişinin çevresinde bulunanlarla temas kurma hakkı da bu kapsamda korunur. Bununla birlikte ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucu olarak mahpusun özel hayata saygı hakkının sınırlanması olağan bir durum olsa da söz konusu hakkın güvenceleri mahpuslar yönünden de uygulanabilir olduğu ölçüde geçerlidir. Somut başvuru öncesindeki süreç incelendiğinde başvuru şikâyet ettiği hususun tehlikeli tutuklu statüsüne alınması nedeniyle uzun süredir radyo ve televizyon kullanma hakkından yararlandırılmamasına ilişkin olduğu ve bu kapsamda taleplerde bulunduğu görülmüştür. Diğer bir anlatımla başvuru konusu edilen şikâyet sürecinde ilgili yargı mercilerine sunulan dilekçelerde işbu başvuruda dile getirilen diğer iddialara yer verilmediği anlaşılmıştır. Dolayısıyla bu tespitlerle birlikte başvuru ceza infaz kurumu şartlarında kişiliğini geliştirmesine imkân sağlayabilecek söz konusu imkânlardan yararlandırılmamasına ilişkin olarak ileri sürdüğü kısıtlamaların süresi ve kapsamı birlikte değerlendirildiğinde başvurunun özel hayata saygı hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği kanaatine varılmıştır (benzer yönde değerlendirme için bkz. *C.T.*, § 49).

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

18. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

19. Özel hayat, eksiksiz bir tanımı bulunmayan geniş bir kavramdır. Bu kapsamda korunan hukuki değer esasen kişisel bağımsızlıktır. Özel hayata saygı hakkının kapsamının belirlenmesinde bireyin kişiliğini geliştirmesi ve gerçekleştirmesi kavramı temel alınmaktadır. Anılan hak; herkesin istenmeyen bütün müdahalelerden uzak, kendine özel bir ortamda yaşama hakkına sahip olduğuna işaret etmekle birlikte kişiliğin serbestçe geliştirilmesiyle uyumlu birçok hukuki menfaati de içermektedir (*Serap Tortuk* [I. B.], B. No: 2013/9660, 21/1/2015, §§ 31-36; *Bülent Polat* [GK], B. No: 2013/7666, 10/12/2015, §§ 61-63; *Ata Türkeri* [I. B.], B. No: 2013/6057, 16/12/2015, §§ 30-32; *Tevfik Türkmen* [GK], B. No: 2013/9704, 3/3/2016, §§ 50-52).

20. Anayasa'nın 19. maddesi gereğince hükümlü ve tutukluların (mahpusların) özel ve aile hayatının sınırlandırılması hukuka uygun olarak ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucudur. Bununla birlikte ceza infaz kurumunda bulunan mahpuslara açık havaya çıkma ve spor yapma ve radyo, televizyon imkânlarından yararlanmaya ilişkin bazı haklar tanınmıştır. Söz konusu haklara kamu makamlarının keyfi bir şekilde müdahale etmelerinin önlenmesi, özel hayata saygı hakkı kapsamında Anayasa'nın 20. ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 8. maddesiyle sağlanan güvenceler arasında yer almaktadır (*C.T.*, § 53).

21. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'da ceza infaz kurumunda bulunan mahpuslara açık havaya çıkma, spor yapma, radyo ve televizyon imkânlarından yararlanmaya ilişkin bazı haklar tanındığı ancak tehlikeli hâlde bulunanlara bu haklara ilişkin bazı sınırlamalar getirilebildiği görülmüştür. Somut olayda başvurunun tehlikeli tutuklu grubuna dâhil edilmesi sonrasında getirilen sınırlandırmaların yaklaşık dört yıldır devam etmesinin -bir bütün olarak değerlendirildiğinde- özel hayata saygı hakkına müdahale oluşturduğu sonucuna varılmıştır.

22. Anayasa Mahkemesi olay ve olguları somut başvuru ile benzer nitelikte olan C.T. kararında, mevzuat gereğince başvurunun tehlikeli tutuklu statüsüne alınmasına karar verme yetkisinin idare ve gözlem kurulunda olmadığını, tehlikeli tutukluluk statüsüne alınmayı gerektiren koşulların devam edip etmediğini belirli aralıklarla değerlendirmeye elverişli düzenlemenin bulunmadığını belirterek kanunilik ölçütü yönünden sorun tespit etmiş ancak bu konudaki nihai değerlendirmeyi "*Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük*" başlığı altında daha ayrıntılı şekilde yapmıştır (C.T., §§ 73, 74). Aynı kararda Anayasa Mahkemesi söz konusu sınırlandırmaların kamu düzeninin ve güvenliğinin sağlanması ile suç işlenmesinin önlenmesi konusunda meşru amaç taşıdığına hükmetmiştir (C.T., § 75).

23. Anayasa Mahkemesi, "*Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük*" başlığı altında yaptığı değerlendirmelerde başvurunun tehlikeli tutuklu statüsüne alınması ve başvurucu hakkındaki kısıtlamalara ilişkin kararın bir süreyle sınırlanmadan ve karara dayanak oluşturan koşulların devam edip etmediğine dair belirli aralıklarla güncel bilgi ve belgeler gözetilerek yeniden değerlendirme yapılmadan uzun süre uygulanmasının orantısız olduğunu ve ölçülülük ilkesine uygun olmadığını tespit etmiştir. Bu doğrultuda da Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır (C.T., §§ 82-92).

24. Anılan kararda belirtildiği üzere tutuklu ve hükümlülerin bazı temel haklardan yararlanması ana kural ise de bu kuralın kamu düzeninin ve kurumun güvenliğinin sağlanması ile suç işlenmesinin önlenmesi gibi meşru sayılacak amaçlar bağlamında kısıtlanmasının mümkün olduğu vurgulanmalıdır (*Turan Günana* [1. B.], B. No: 2013/3550, 19/11/2014, § 35). Ancak bu durumda uygulanacak kısıtlamaların süreli olması, hakkın kullanımını ortadan kaldıracak şekilde genel bir uygulamaya dönüştürülmemesi ve gerekli olduğunun ilgili kararlarda yeterli bir gerekçe ile ortaya konulması gerekir (*Çetin Arkaş ve Nasrullah Kuran* [2. B.], B. No: 2016/371, 13/1/2021, § 81; C.T., § 83).

25. Bu bağlamda hükümlü ve tutukluların hakları ile ilgili belirli koşullara bağlı olarak kısıtlama kararı verilirken uygulamaya dair bir süre belirlenerek koşulların devam edip etmediği konusunda elde edilen güncel ve somut veriler gözetilmek suretiyle belirli aralıklarla değerlendirme yapılmasının sağlanması kısıtlama kararının sonuçlarının görülebilmesi açısından önemlidir. Ayrıca kısıtlama kararının somut bilgi ve belgelere bağlı olarak belirli aralıklarla değerlendirme yapılıp gözden geçirilmesinin sağlanması uygulamanın ve idarenin denetimi açısından da gereklidir (benzer karar için bkz. *Veysi Aktaş* (2) [2. B.], B. No: 2015/15982, 6/2/2019, § 52). Bu çerçevede hükümlü ve tutukluların temel haklarına kısıtlama getirecek mevzuatın da mezkûr sınırlar içinde idarenin keyfilliğini önleyecek şekilde açıklık içermesi gerektiği söylenebilir (C.T., § 84).

26. Somut olayda başvurunun tehlikeli tutuklu statüsüne alınmasına ilişkin kararda ve bu karar üzerine getirilen kısıtlamalarda belli bir süre sınırı öngörülmemiştir. Netice itibarıyla 5/6/2017 tarihinde alınan söz konusu kısıtlama kararlarının somut başvurunun yapıldığı 23/6/2021 tarihine kadar yeniden bir değerlendirme yapılmadan uygulandığı, kısıtlamaların uzun süre devam ettirildiği anlaşılmıştır. İnfaz Hâkimliği başvurunun şikâyetinin kabulüne, başvurucuya istediği radyo teslim edilmeden önce tehlikeli tutukluluk statüsüne ilişkin kararın daha sonra da televizyon yayınları olanaklarından yararlanma hakkını kısıtlayan kararın yeniden değerlendirilmesine karar vermişse de karara karşı yapılan itiraz sonrası Ağır Ceza Mahkemesi, başvurunun şikâyetini kesin olarak reddetmiştir.

27. Başvurucunun tehlikeli tutuklu statüsüne alınması ve başvuru hakkındaki kısıtlamalara ilişkin kararın bir süreyle sınırlanmadan ve karara dayanak oluşturan koşulların devam edip etmediğine dair belirli aralıklarla güncel bilgi ve belgeler gözetilerek yeniden değerlendirme yapılmadan uzun süre uygulanmasının orantısız olduğu ve ölçülülük ilkesine uygun olmadığı sonucuna varılmıştır. Bu itibarla *C.T.* kararında açıklanan ilkelerden ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

28. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

B. Masumiyet Karinesinin İhlal Edildiğine İlişkin İddia

29. Başvurucu; hakkında kesinleşmiş bir mahkûmiyet hükmü olmamasına rağmen Ceza İnfaz Kurumunca verilen kararda (bkz. § 7) "*PARALEL YAPI/FETÖ Terör Örgütü mensubu*", "*örgütlü olduğu*", "*örgütünden ayrılmadığı*" şeklinde ifadeler kullanıldığını, hakkında kesinleşmiş bir mahkûmiyet hükmü olmadığını, söz konusu kararda yer alan ifadelerin masumiyet karinesini ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

30. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan masumiyet karinesinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

31. Masumiyet karinesinin ihlal edilip edilmediği değerlendirilirken özellikle hukuk ve idari yargılama bakımından üzerinde durulması gereken önemli hususlardan biri, yargılamayı yapan makamın ilgili kişiye suç isnat edip etmediği ve ceza yargılaması kararını sorgulayıp sorgulamadığıdır. Kamu otoriteleri veya görevlileri tarafından hakkında soruşturma veya kovuşturma yürütülen kişiyle ilgili olarak yargılama süreci bir mahkûmiyet hükmüyle kesinlik kazanmadan suçluluğa dair herhangi bir kanaat ifade edilmiş olması ya da ceza yargılaması mahkûmiyet dışında bir kararla sona ermesine rağmen sona ermeye ilişkin kararda sanığın suçlu olabileceğinin ifade edilmiş olması durumunda masumiyet karinesinin ihlali söz konusu olabilecektir. Bu kapsamda *karar vericilerin kullandıkları dil* kritik önem taşır (*Mustafa Akın* [1. B.], B. No: 2013/2696, 9/9/2015, §§ 38, 39).

32. Anayasa Mahkemesi *Yıldırım Güvenç* ([2. B.], B. No: 2017/32945, 11/2/2021) kararında, başvuru hakkında açılan ceza davası devam etmekteyken başvurunun İdare ve Gözlem Kurulunca tehlikeli tutuklu statüsüne dâhil edilmesine ilişkin karardaki ifadeleri değerlendirmiştir. Anayasa Mahkemesi, mezkûr kararın gerekçesinde başvurunun terör örgütü üyesi olduğu yönündeki ifadelerin suçluluğa dair bir kanaat ifade ettiği ve bu anlamda masumiyet karinesini zedeler nitelikte olduğu sonucuna ulaşmıştır (anılan kararda bkz. §§ 58-61).

33. Anayasa Mahkemesinin *İsmet Karabulut (2)* ([2. B.], B. No. 2020/24390, 5/10/2023) kararında da ilk derece mahkemesince mahkûmiyet kararı verilen fakat hükmün kanun yolları aşamasında olduğu bir hükümözlünün benzer şikâyetlerine ilişkin olarak, hakkında yargılama devam ettiğinden karar kesinleşmedikçe kararın hangi aşamada (ilk derece, istinaf yahut temyiz) olduğunun masumiyet karinesi yönünden bir öneminin olmadığı belirtilmiş; başvuru hakkında terör örgütü üyeliği suçlamasıyla açılan ceza davasında verilen mahkûmiyet kararı henüz kesinleşmeden başvurucunun *aktif örgüt üyesi* olarak nitelendirilmesi nedeniyle masumiyet karinesinin ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

34. Bireysel başvuru incelemesine konu somut olayda da İdare ve Gözlem Kurulu, başvurucu hakkında "*PARALEL YAPI/FETÖ Terör Örgütü mensubu*", "*örgütünden ayrılmadığı*", "*örgütlü diğer tutuklular ile birlikte hareket ettiği*" şeklinde değerlendirmelerde bulunmuştur. Mevcut başvuruda da bireysel başvurunun yapıldığı tarih itibarıyla mahkûmiyet hükmü henüz kesinleşmeyen hükümözlü başvurucu hakkında aktif örgüt üyesi olduğuna dair ifadelere yer verilmesi nedeniyle mevcut içtihatlardan ayrılmayı gerektiren bir husus bulunmadığı anlaşılmıştır. Bu ifadelerin de başvurucunun masumiyet karinesini zedeler mahiyette olduğu değerlendirilmiştir.

35. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. ve 38. maddelerinde güvence altına alınan masumiyet karinesinin ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

36. Başvurucu, ihlalin tespiti ve yeniden yargılama talebinde bulunmuştur.

37. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlallerinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

38. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak, yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Masumiyet karinesinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. 1. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

2. Anayasa'nın 36. maddesi ile 38. maddesinin dördüncü fıkrasında güvence altına alınan masumiyet karinesinin İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak amacıyla Ankara Batı 1. Ağır Ceza Mahkemesine (D. İş 2021/1409) iletilmek üzere Ankara Batı 1. İnfaz Hâkimliğine (E.2021/1588, K.2021/1960) GÖNDERİLMESİNE,

Ç. 487,60 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.487,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

D. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

E. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 2/4/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.